

Zpravodaj

Směřic a Rodova

1

2. dubna 1993

Čtěte pozorně na straně 19

Symbyly České republiky

Od 1. ledna 1993 žijeme v našem novém státě – v České republice. Snad i s úlevou jsme přijali skutečnost klidného rozdělení Československa. Nezbývá nám však v žádném případě nic jiného, než vzít tento stav na vědomí a pokusit se vznikajícímu českému státu dát do vínku to, co bylo na Československu dobré a cenné.

Primátor Hradce Králové ing. Martin Dvořák k tomu řekl: „Jsme schopni budovat demokratickou společnost, založenou na principech úcty k právům jednotlivce, na humanismu a na ochotě žít v souladu a v míru se všemi svými sousedy a se všemi státy světa. Snad můžeme být hrdi na technickou dovednost a zručnost našich lidí, na jejich schopnost prosadit se kdekoli ve světě svým vlastním přístupem, svou pílí a pracovitostí.

Přejme našemu nově vzniklému státu co nejméně české malosti, hašteřivosti, patolízalství a nebezpečné přizpůsobivosti, co nejméně hospodských kritiků a více skutečných demokraticky smýšlejících lidí, ochotných převzít odpovědnost za věci veřejné.“

Pro stát jsou důležité mimo jiné hranice, zastupitelské orgány, státní symboly, zákony aj. Důležitým prvkem demokratického státu je i ústava. Připomeňme si ve Zpravodaji aspoň její začátek:

ÚSTAVA ČESKÉ REPUBLIKY

My, občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, v čase obnovy samostatného českého státu, věrni všem dobrým tradicím dávné státnosti zemí Koruny české i státnosti československé,

odhodláni budovat, chránit a rozvíjet Českou republiku v duchu nedotknutelných hodnot lidské důstojnosti a svobody jako vlast rovnoprávných, svobodných občanů, kteří jsou si vědomi svých povinností vůči druhým, zodpovědnosti vůči celku, jako svobodný a demokratický stát, založený na úctě k lidským právům a na zásadách občanské společnosti, jako součást rodiny evropských a světových demokracií,

odhodláni společně střežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní, hmotné a duchovní bohatství,
odhodláni řídit se všemi osvědčenými principy právního státu, prostřednictvím svých svobodně zvolených zástupců přijímáme tuto Ústavu České republiky.

Čl. 1

Česká republika je svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana.

Čl. 2

(1) Lid je zdrojem veškeré státní moci; vykonává ji prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní.

(2) Ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo.

(3) Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.

(4) Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.

Čl. 3

Součástí ústavního pořádku České republiky je Listina základních práv a svobod.

Čl. 4

Základní práva a svobody jsou pod ochranou soudní moci.

Čl. 5

Politický systém je založen na svobodném a dobrovolném vzniku a volné soutěži politických stran respektujících základní demokratické principy a odmítajících násilí jako prostředku k prosazování svých zájmů.

Čl. 6

Politická rozhodnutí vycházejí z vůle většiny vyjádřené svobodným hlasováním. Rozhodování většiny dbá ochrany menšin.

Znak České republiky

Mezi státní symboly našeho státu patří i státní znak (o znaku Smiřic a vzniku a popisu znaků jsme se mohli seznámit v minulém čísle). Podívejme se trochu do historie. V 11. a 12. století vznikaly erby, které měly na korouhvích a štítech rozlišovat jednotlivé bojovníky, kteří bývali od hlavy až k patě oděni do brnění. Proto mezi první skutečné dědičné erby patří ve většině evropských zemí erb vladařského rodu. Teprve ve 14. století se erby začaly spojovat s představami znaků zemí – později se stávaly i symboly národů, které jednotlivé země obývaly. (V evropských monarchiích je dodnes panovnický erb totožný se znakem státním – někde se nezměnil ani po změně státního zřízení.) Z původní funkce rozlišovací převládlo později užité právní nebo dekorativní – vždy však erbovní symbol reprezentoval panovníka nebo stát.

Jádrům českého státu bylo v 9. století české knížectví, kterému prokazatelně vládl rod Přemyslovců. Svatá říše římská považovala české území za léno – z toho pramenily časté spory českých panovníků s římskými císaři. Proto byl nejstarší český

znak odvozen ze symbolu římského – byla to tzv. plamenná orlice – černá se zlatým perisoniem a po obvodě posázená červenými plamínky na stříbrném štítě.

Tato orlice byla někdy mylně spojována s osobou sv. Václava (zabit roku 929 – nově 935). Proto také bývá nazývána „svatováclavskou“ orlicí. Vyobrazení této orlice bylo objeveno na pečetí z roku 1192, kterou užíval kníže Přemysl (1192–1193), král Přemysl Otakar I. (1197 až 1230). Není však vyloučeno, že stejné znamení bylo používáno již za knížete Vladislava II. (1140–1172).

Na rozhraní 12. a 13. století se vedle orlice začíná objevovat u české vládnoucí dynastie nové znamení – lev. Podle Dalimilovy kroniky dostal erb se stříbrným lvem v červeném poli od římsko-německého císaře Friedricha I. Barbarossy (1150–1190) odměnou za pomoc při válečném tažení český kníže Vladislav II. (bylo to válečné tažení proti lombardským městům – zvláště pak za dobytí Milána 23. července 1158). Vladislav II. se v roce 1158 stal prvním – zatím pouze titulárním – českým králem. Trvale a dědičně se Čechy staly královstvím až od roku 1198 za Přemysla Otakara I. listinou Filipa Štaufského (1198–1208). Tento statut byl potvrzen roku 1212 známou tzv. Zlatou bulou sicilskou císaře Friedricha II. (1212–1250).

Historicky je lev na štítě doložen poprvé až na pečeti markraběte Moravského Vladislava Jindřicha, bratra Přemysla Otakara I., připojené k listině ze dne 31. prosince 1213. Tato pečeť nese obraz jezdce heraldicky vlevo cválajícího, který v pravici drží praporec a v levici štít se lvem. (Tímto znakem snad Vladislav Jindřich vyjadřoval poměr závislosti na svém bratrovi – panovníkovi.)

Lev na současném státním znaku má dvojité ocas. K tomuto „rozhojnění“ ocasu snad došlo v roce 1204 – Přemysl Otakar I. je měl získat za pomoc při vojenském tažení na pokoření Sasů od římsko-německého císaře Otty IV. (1198–1214). Dvouocasého lva vidíme až roku 1247 na pečetích markraběte moravského Přemysla, syna krále Václava I. (1230–1253) i na pečetích Přemysla Otakara II. (1253–1278).

Ve druhé polovině 14. století se ustálila podoba úplného královského znaku (doložena barevně v rukopisném erbovníku belgického herolda Getze z let 1350 až 1370, uloženého v bruselské královské knihovně). Jak je vidět na předcházející stránce, na štít se lvem byla přidána korunová přilba.

Lucemburkové přicházejí s novým názvem státoprávního útvaru království – Koruna česká (Corona regni Bohemiae). Pozn.: Z českého znaku můžeme odvodit dvě základní barvy našeho praporu – červenou a bílou. Bílá je nahoře, protože na znaku je stříbrný lev na červeném poli. Postavení barev nelze na praporu vykládat tak, že bílá je nahoře jen proto, aby se při dešti nesmývala červená barva dolů na bílou. To všechno na vysvětlenou těm, kteří říkali, že Češi nemají ani svůj prapor?! Jak ale vysvětlit význam modrého klínu?

Znak České republiky je rozdělen na čtvrtiny. Ve dvou čtvrtinách je český lev, v horní pravé čtvrtině je znak Moravy a v levé dolní čtvrtině je slezská orlice.

Znak markrabství moravského

Slezská orlice

V kodexu Manesse (z 1. poloviny 14. století nebo mladší) se poprvé objevuje barevně i znak moravský. Jeho vznik se klade do 1. poloviny 13. století a obvykle se odvozuje od české svatováclavské orlice. Od dob Přemysla Otakara II. bývá moravská orlice zastoupena i v heraldické reprezentaci českých panovníků na jezdeckých pečetích, kde bývala většinou umístěna na plášti (čabrace) koně. Během 2. poloviny 13. století se ustálila heraldická podoba moravské orlice – je to stříbro-červeně šachovaná orlice, zlatě korunovaná a ozbrojená, v modrém štítě (odtud můžeme odvodit význam modrého klínu na naší vlajce!).

Na znaku Slezska najdeme ve zlatém poli černou orlici, která je červeně ozbrojena a na hrudi má stříbrné perisonium.

Kde domov můj?

Pochopitelně, řeč bude o naší státní hymně. Český národ měl ve svých dějinách několik písní, které byly zpívány při významných veřejných shromážděních. Byly to např. chorály: Hospodine, pomiluj ny, Svatý Václave, nedej zahynouti a v době husitského hnutí Kdož sú boží bojovníci. Mezi významné písně národa patří a zároveň symbolem státnosti je státní hymna. Jak vznikla?

V první polovině minulého století se konávaly v Praze zábavy a slavnosti různých spolků a cechů. Tyto akce byly většinou pořádány mimo pražské hradby a mívaly charakteristická jména. Každoročně na velikonoce pořádali ševcovští tovaryši na louce v Nuselském údolí slavnost pod názvem Fidlovačka. Peníze na slavnost získali tovaryši z příspěvků svých mistrů, které před velikonoce obcházeli v průvodu. V čele průvodu nesli stromek ověšený ševcovským nářadím. Úplně nahoře byl největší nástroj – fidlovačka. Fidlovačka byla hladítko, kterým se uhlazoval na podrážkách bot rozehrátý vosk. Tím máme vysvětleno, podle čeho dostala název ševcovská slavnost. Nářadí na stromku neseném v průvodu nebylo ledajaké – bylo stříbrné!! Tovyři totiž zhotovili pro císaře Josefa II. krásné luxusní vysoké boty. Nechtěli za ně peníze a císař jim za ně nechal zhotovit stříbrné kopie ševcovských nástrojů.

Při koledování o velikonocích roku 1832 nedostali tovaryši od svých mistrů nic. Slavnost by bez peněz nešla uspořádat. Proto tovaryši prodali tyto stříbrné nástroje pražským Židům. Slavnost Fidlovačka se mohla konat i v tomto roce. Na pořadu byla hudba, tanec, cirkus, klauni, provazochodci, kolotoče – ale i stánky trhovců, sem tam nějaká rvačka – zkrátka jarní pouť se vším všudy. Tovaryši dostali za nástroje tolik peněz, že se slavnost mohla protáhnout až do pondělí. Od té doby se říkalo u ševců i v jiných řemeslech, že se drží „modré pondělí“ nebo že se „modří“. (Pokud se i dnes nechce někomu v pondělí dělat, dodržuje tradici a drží „modré pondělí“.)

Tehdy žil v Praze známý kutnohorský rodák Josef Kajetán Tyl. Byl bystrým pozorovatelem života lidí. Ševcovské slavnosti ho inspirovaly k napsání divadelní hry Fidlovačka aneb žádný hněv a rvačka. Hudbu k písni ve hře napsal jeho přítel a zkušený skladatel (rodák z nedalekých Osic) František Škroup. Blížil se den premiéry Fidlovačky – vše se dařilo. Jen v pořadí 19. píseň Kde domov můj byla zkomponována doslova na poslední chvíli.

V sobotu před vánocemi 21. prosince 1834 byla premiéra Fidlovačky. Sám J. K. Tyl zastupoval ve hře nemocného kolegu a František Škroup osobně dirigoval. Nic nenasvědčovalo tomu, že by mohlo dojít k významné události. K té došlo tehdy, když ve hře vnučka přivádí svého slepého dědečka – potulného šumařského houslistu Mareše. Ten usedá na pařez a zpívá za doprovodu houslí a lesního rohu píseň Kde domov můj.

Jímavá melodie a krásná slova způsobily, že v hledišti nastalo nebývalé ticho. Když potom pěvec postoupil na okraj jeviště a zazpíval druhou sloku, byl dojem ohromující a ovace nekonečné. Oblíbený zpěvák Karel Strakatý musel opakovat a počet opon nelze spočítat.

Vážení čtenáři, víte všichni, že naše státní hymna má dvě sloky? Četli jste někdy slova druhé sloky? Určitě nebude na škodu, když uveřejníme téměř 90 roků starý záznam tehdy pouze písně Kde domov můj, která byla součástí sbírky písní pro obecné a měšťanské školy pod názvem Poupátka:

29. Kde domov můj?*)

K. Tyl.

Fr. Škroup.

Vážně, *p*

1. Kde do-mov můj, kde do-mov můj? Vo - da.
2. Kde do-mov můj, kde do-mov můj? V kra - ji

hu - ei po lu - ei - nách, bo - ry šu - mí po ska -
znáš - li bo - hu - mí - lém, du - še ú - tlé v té - le

pp ráj — to na po - hled; a to je ta krá - sná
mf sí - lu vzdo - ru zmar. To je Če - chů slav - né

f ze - mě, ze - mě če - ská do - mov
plé - mě, me - zi Če - chy do - mov

ff můj, — ze - mě če - ská do - mov můj!
p můj, — me - zi Če - chy do - mov můj!

*) Zpívej vždy jednohlasně!

Píseň Kde domov můj znárodněla a byla například zpívána při vzniku republiky 28. října 1918 v Praze na Václavském náměstí pod vedením známého písničkáře Karla Hašlera. Lidé ji zpívali s dojetím a s obnaženými hlavami.

Kde domov můj byla ve spojení s Matuškovou písní Nad Tatrou sa blýská uznána za státní hymnu nově vzniklého státu 16. prosince 1918. Poprvé byla oficiálně hrána na varhany v pražském Rudolfinu při příležitosti projevu prezidenta T. G. Masaryka k Národnímu shromáždění 22. prosince 1918. Hymnu hrál tehdejší nejlepší student pražské konzervatoře sedmnáctiletý Karel Petr, pocházející ze známé muzikantské rodiny v nedalekém Opočně.

Není divu, že píseň Kde domov můj zůstala státní hymnou i naší nové České republiky. Byly vypsané soutěže na vytvoření jiné hymny – majestátní, útočné a hřmotné. Konkurzu se zúčastnili naši významní hudební skladatelé: Leoš Janáček, Vítězslav Novák, Bohuslav Martinů, Jindřich Jindřich a další. O hudbu k nové hymně požádal Bedřicha Smetanu známý spisovatel Jan Neruda. Smetana však řekl: „Nápěv na žádný z textů mi předložených skládat nebudu, poněvadž by to byla práce marná. Kterou píseň lid sám na svou hymnu povznesl, ta hymnou jeho také zůstane. Slova Tylova a tóny Škroupovy žádnému Čechu ze srdce nevyrvete.“

Osický rodák František Škroup byl pro své češství roku 1857 ve věku 56 let předčasně a proti své vůli penzionován. Po 3 letech neklidného života v Praze, kdy v pražské němčící společnosti nenalezl uplatnění, odejel natrvalo do holandského Rotterdamu. Zde v roce 1862 v 61 letech zemřel. Je tragedií naší kulturní a národní historie, že se tvůrci písně Kde domov můj nedočkali náležitého ocenění. Jedno měli společné – při spouštění do hrobu v Plzni a v Rotterdamu jim byla jejich píseň Kde domov můj zahrána.

V nekonečných diskusích kolem rozdělení Československa se velmi často objevovalo slovo symboly: „Vzniká otázka symbolů samostatného českého státu“, „Převzetí symbolů československé federace je nepřipustné“, „Symboly státu jsou důležitější, než se na první pohled zdá“.

Co to vlastně symboly jsou? Státními symboly jsou: vlajka, znak a hymna. Každý stát je má jiné. Jejich podobu a znění uvádí ve své ústavě a i jinak si je chrání. Podle zákona je zakázáno symboly poškozovat a naopak je přikázáno vzdávat jim úctu. Při hymně je třeba stát a nehýbat se. Symboly státu jsou znaky, kterými se státy od sebe odlišují. (Slovo symbol je původem z řeckého symbolon – poznávací znamení.)

Proč ve Zpravodaji článek o státních symbolech? Berte to jako příspěvek do našeho seriálu „9 v dějinách Smiřic“. Vždyť události v listopadu 1989 změnila významně i dění v našich Smiřicích!

ZEMNÍ PLYN ZEMNÍ PLYN ZEMNÍ PLYN

BUDOUCNOST A PERSPEKTIVA UŽÍVÁNÍ ZEMNÍHO PLYNU

Ve dnech 13. až 15. října 1992 se konala v Praze Mezinárodní konference o racionálním využití zemního plynu. Konference byla uspořádána na vysoké odborné úrovni. Kromě zástupců několika krajských měst se dostalo mimořádné příležitosti i Městskému úřadu ve Smiřicích – Městský úřad byl také pozván a Smiřice tedy byly u toho.

Konference se zúčastnilo celkem 51 zahraničních expertů ze 12 vyspělých zemí světa. Mimo zástupců ze západní Evropy byly zastoupeny Kanada a Japonsko. Z naší republiky bylo přítomno 288 účastníků. V průběhu konference bylo předneseno během 3 dnů celkem 36 referátů, které byly vesměs na vysoké odborné úrovni. Protože se v těchto referátech mluvilo o velice zajímavých námětech, které se budeme snažit z pohledu budoucího vývoje našeho města aplikovat a realizovat, pokládáme za vhodné podat našim občanům stručnou informaci a několik postřehů o nejzajímavějších námětech.

Předně 3 zásadní pohledy na rozšiřování užívání zemního plynu občany našich měst a vesnic, které vezmou argumenty všem těm sýčkům, kteří z neznalosti pravého stavu věcí jsou stále ještě proti plynofikaci a proti zavádění zemního plynu do našich domácností. Především je třeba vyvrátit argument, že světové zásoby zemního plynu jsou omezené nebo dokonce již téměř vyčerpány. Byly uvedeny skutečnosti, podle kterých jsou zmapovány takové zásoby zemního plynu, které stačí ne na desetiletí, ale pro generace. Dále je slyšet argument, že naše závislost na zemích bývalého Sovětského svazu je nebezpečná v tom, že by mohl v nynějším SNS někdo zavřít příslušný ventil, my zmrzneme a naše hospodářství se okamžitě zhroutlí. Zde stačí pohled na mapu stávajících plynovodů v Evropě a zjistíme sami, že konkrétně Česká republika má v tomto směru výhodné postavení, které by nám mohl kdekdo závidět. Jsme napojeni nejen na tranzitní plynovod ze SNS, ale dvěma hlavními větvemi se jmény STEGAL a MEGAL na plynovody v Německu. Za zmínku stojí to, že pro rok 1993 se počítá s dodávkou 4 miliard m³ zem. plynu ze SNS, 4 miliard m³ z Alžíru a 3 miliard m³ z Norska a Holandska. Veřejnosti určitě není známo, že v uplynulém roku proběhla po dobu 14 dnů zcela tajně akce zvaná revertizace. Větev ze Svazu nezávislých států (vedoucí přes Slovensko) byla na uvedenou dobu uzavřena a naše republika byla zásobována zemním plynem z Německa (cestami MEGAL a STEGAL). Tato akce prověřila možnost bezproblémového zásobování zemním plynem ze západu – to pro případ poruchy nebo jiné příčiny z východu. Pro zájemce o nahlédnutí do podrobné mapy evropských plynovodů je tato možnost na našem úřadě.

Dalším aspektem, který mluví pro plynofikaci našich sídlišť, je pohled ekonomický. Postupné zvýhodňování zemního plynu proti používání elektřiny a tuhých paliv je zcela evidentní. Zemní plyn je energie čistá – bez škodlivin. Bylo oznámeno, že se připravuje opatření, podle kterého se do ceny paliv bude započítávat i cena za poškozování ovzduší – tedy životního prostředí. Připočteme-li k tomu narůstající náklady na odvoz popele (kterého je z uhlí čím dál více!), pak není o čem přemýšlet.

Rozsah tohoto článku nedovolí zmínit se o všech zajímavostech. Výše uvedené skutečnosti měly přinést klid těm, kteří již dobrodiní zemního plynu využívají. Vedou k zamyšlení ty, kteří ještě váhají. Všichni se budeme muset zamyslet nad hospodárností doma, na pracovišti, ve školách, v tělocvičnách apod. Připravuje se vyhláška, podle které se bude posuzovat teplota ve vytápěných prostorách vyšší než 23 až 24 °C za přetápění. Bylo zjištěno, že každý stupeň Celsia navíc znamená zvýšení spotřeby plynu o cca 6 %.

Z důvodu lepšího využití zemního plynu se začíná prosazovat kogenerace. Při ní se současně využívá dvou energií – elektrického proudu a tepla. Pomocí plynových motorů nebo turbin se vyrábí elektřina a zbytkového tepla se využívá k vytápění. Hoření zemního plynu se odehrává za vysokého tlaku a při vysokých teplotách. Emise z kogeneračního zařízení jsou potom zanedbatelné a elektřina i pára jsou nesrovnatelně levnější.

V západních zemích se rozšiřuje vytápění pomocí sálavých trubíc, které svým vzhledem připomínají zářivkové trubice. V nich je pomocí speciálních hořáků spalován zemní plyn. Trubice vyzařují infračervené paprsky (teplo), které ohřívají všechny předměty, na které dopadnou. Při vytápění průmyslové haly teplým vzduchem se spotřebuje 451 kW energie. Při použití sálavých

trubic stačí na dosažení stejného – dokonce lepšího a příjemnějšího prostředí – za jinak stejných podmínek spotřebovat pouze 274 kW.

Zemního plynu se začíná intenzivně využívat i k pohonu motorových vozidel. V naší republice již na zemní plyn jezdí autobusy městské dopravy. Předpokladem pro další rozšíření je síť plnicích stanic. Ekologický i ekonomický přínos je naprosto nesporný.

V zahraničí věnují velkou pozornost přestavbě tepláren na tuhá paliva na použití zemního plynu. Návratnost investic je několik roků a při využití kogeneračního způsobu jen 2 roky.

I v technice spalování zemního plynu jsme zaostali za světem. Tam je věnována velká pozornost vývoji výkonných plynových hořáků, které díky vysokým účinnostem přinášejí v plynových kotelnách obrovské úspory.

Zajímavé a efektní je použití zemního plynu při pěstování rostlin. Ve sklenících se použitím nových typů hořáků udržuje potřebná teplota a zároveň regulovatelný přebytek CO₂. Přebytek tohoto plynu má kladný vliv na růst rostlin – zeleniny a květin. Dosahuje se zkrácení doby vegetace, bujnosti vzrůstu, dosahuje se dokonalé zralosti a lepší kvality.

Příspěvek anglické firmy British Gas šokoval svým příspěvkem o zavádění integrovaných zásobníků teplé vody pro ústřední vytápění v činžovních domech. Jejich zavedením dosáhli úspory ve výši 40 až 60 %.

Bylo by možno uvádět ještě mnoho dalších zajímavých příkladů – Zpravodaj k tomu však nemá potřebný rozsah. Proto ještě závěrem. Teprve budoucnost, a to nepříliš vzdálená, ocení úsilí, které bylo vynaloženo při plynifikaci našeho města – podíleli se jak samotní občané, tak i pověření pracovníci města. Z mnoha diskusí na konferenci vyplynulo, že jsou i regiony, kde se nevěnuje pozornost plynifikaci a tamní občané a představitelé města připomínají neuvážené počínání lidí z období zavádění elektřiny – i tehdy někteří konšelé považovali zavádění elektřiny málem za kacířství.

Příspěvek o využití plynu nám z Černožic zaslal pan Karel Těšitel.

ZPRÁVY MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

KOMU ČERNÝ PETR??

V našem městě vzniká nespokojenost. Mimo jiné nad tím, že nejsou v provozu některé prodejny. Které? Bývalé oděvy, restaurace LABE, trafika, mlékárna, velká samoobsluha, zelenina a prodejna MAGNET.

O čem však nemluví téměř nikdo? O tom, že byla otevřena prodejna LIDO, Městská hospoda, koloniál u Sluštíků, jídelna U Rudolfů, kiosek na náměstí a několik dalších obchodů v soukromých i v najatých prostorách. Hodně se diskutovalo o bývalé restauraci LABE. Dnes už víme, že zde byl zahájen prodej a v provozu bude i restaurace.

Je pravda, že obchodů je ve Smiřicích málo. Ze 172 živností a obchodů v roce 1948 zbylo po letech rozkvětu pouze 23 obchodů. Zcela v duchu novoročního projevu prezidenta soudruha K. Gottwalda 1. ledna 1951 – citace: „I maloobchod je již téměř zcela organizován na socialistickém základě. Síť socialistického maloobchodu se během jednoho roku zdvojnásobila hlavně tím, že se rozšířila o menší prodejny jak na venkově tak ve městech.“ Pohrobci státních podniků teď postupují k vlastnímu prospěchu, i když dvě generace hlásaly prospěch obecný.

S domy vrácenými původním majitelům nakládají sami vlastníci podle svého uvážení. Věřím, že rychle poznají, na které straně je chleba namazaný a obchody znovu otevřou. Zatím se musíme spokojit s tím, že objekt LABE nahradí chybějící velkou samoobsluhu a mlékárnu. Samoobsluha (UNINO), mlékárna a trafika jsou v soukromých rukách. Majitelé si s nimi nakládají podle svého rozhodnutí – podle mého názoru špatně.

O nájem a prodej v prodejně MAGNET jsou dva zájemci. Nabízejí přibližně stejný rozsah služeb. Městské zastupitelstvo o výběru již rozhodovalo. Na jeho členech záleží, zda bude obchod co nejdříve v provozu. Členové zastupitelstva by se měli učit rozhodnout, koho z potenciálních zájemců o provozování vyberou. K docílení potřebné 3/5 většiny jsou nutné i hlasy těch, kteří využili svého práva nerozhodnout se pro nikoho. To právo mají. Jen nevím, zda je voliči volili právě pro uplatnění tohoto práva.

Nespokojenost se stavem obchodní sítě ve Smiřicích je v podstatě oprávněná. Je však zřejmě jisté, že ve městě již nikdy nebude 172 živnostníků. Mezi nespokojenci s dnešním stavem je však i mnoho těch, kteří jásali v době, kdy živnostníci byli likvidováni. Snad budou projevovat uspokojení i při novém otevírání těchto živností.

Ing. Lubomír Kupka, starosta

Městské zastupitelstvo se sešlo k jednání 4. února 1993 a mimo jiné schválilo:

- výši nájemného a rozdělení ordinací ve zdravotním středisku
- způsob využití bývalé a vlastně již opět provozované restaurace LABE
- jednání o výši úhrady provozních nákladů základní školy a podílu obcí, z nichž docházejí děti do smiřické školy. Náklady na provoz školy přesahující státní dotaci budou na jednotlivé obce rozpočítány podle počtu docházejících dětí.

- pronájem objektu sběrný druhotných surovin paní Dytrychové a její spolupráci s panem Rundem
- udržení stravného ve školní jídelně na částce 16,50 Kč pro důchodce a úpravu u výdělečně činných
- svolání mimořádného jednání zastupitelstva k rozhodnutí o pronájmu budovy prodejny bývalých Domácích potřeb (MAGNET – viz výše)
- zvýhodnění budoucího nájemce prodejny v Rodově tím, že prodejna nebude po dobu dvou roků zatížena nájmem (pokud zůstane majetkem města).

Městské zastupitelstvo uložilo radě a úřadu:

- vyvolat jednání s Technickými službami Hradec Králové o možnosti případného snížení poplatků za odvoz odpadu. Jednání již proběhlo i se soukromou firmou v Předměřicích n. L. Žádné jednání však nepřineslo možnost snížení nákladů na odvoz odpadu. Jeho odvoz až do Chvaletic je finančně náročný s ohledem na převážení na větší vzdálenost a nutnost překládky. Krom toho by služby obou firem nezajišťovaly dosavadní rozsah. Přesto se počítá s tím, že ve 2. čtvrtletí roku bude možno po vyhodnocení hmotnosti odváženého odpadu snížit cenu známky za odvoz popelnice.
- informovat občany o způsobu placení daní. Vzhledem ke složitému formuláři přiznání daně z nemovitostí (přiznání je nutno odeslat do 15. května a daň uhradit do 31. května 1993), byli požádáni podnikatelé – daňoví poradci – o spolupráci. Ti jsou ochotni za dohodnutou úhradu poradit nebo i zpracovat daňové přiznání těm klientům, kteří se na ně obrátí. Seznam poradců je již zveřejněn. Výše úhrady je předmětem dohody mezi poradcem a klientem.
- zabezpečit odvoz smetků vzniklých při jarním úklidu ulic.

(Ik)

**FAKTA
O
ŽIVOTNÍM PROSTŘEDÍ**

Zimu už snad máme za sebou. Vzpomeňme si, jak potrápila řidiče i chodce náledím, sněhem, mlhou a inverzí. Inverze v severních Čechách způsobila, že hodnoty oxidů v ovzduší překročily až desetinásobně nejvyšší doporučené hodnoty. Otřesně na nás zapůsobil v televizi pohled na trpící děti v severočeských nemocnicích.

A co u nás ve Smiřicích? I zde je stav ovzduší sledován. I u nás v zimních měsících koncentrace SO_2 v minulých letech překračovala doporučenou normu ($75 \mu\text{g na m}^3$). Nejhorší situace bývala v únoru. I letos byl únor nejhorší, ale jak je možno vyčíst z uvedené tabulky, hodnoty SO_2 dosáhly „pouze“ $125 \mu\text{g/m}^3$. Vzhledem k rozsáhlé plynofikaci Smiřic (i Holohlav), oxidy síry k nám přicházejí od sousedů.

		SO ₂ – µg/m ³	NO – µg/m ³
1992	únor	103,1	35,6
	březen	72,4	27,5
	duben	47,4	27,3
	květen	19,2	23,8
	červen	13,8	23,0
	červenec	12,9	23,9
	srpen	22,1	23,8
	září	24,0	30,8
	říjen	49,2	34,5
	listopad	63,0	32,0
	prosinec	72,3	33,3
1993	leden	96,0	37,9
	únor	125,5	51,6

Václav Klimeš, vedoucí HSO

DĚTI DĚTEM

Kčs 310 h

Název účtu adresát
Kontaktní ústředna

Průběh

Název a sídlo peněžního ústavu číslo účtu
Pen. banka a.s. 933-077/0100

Zúčtovací data plátců:

Odesílatel:
6. C. tá. smrtice 25
Práchev 46.
smrtice

22 12 92 00365

Podací listek. Pečlivě uchovávejte!

Předvánoční, ba i novoroční povznesená nálada je dnes již dávno za námi, a přece je i dnes vhodné podívat se, jak se dokážeme vzájemně obdarovávat, potěšovat či naopak srážet, ponižovat druhého, závidět, ba i okrádat.

Není jistě tajemstvím, že naše smiřické děti přišly těsně před vánočními svátky '92 ve škole o videorekordér, každý jistě ví, že v Domě dětí a mládeže na malém stadionu pobrali pobertové ještě víc. A komu že to? Opět dětem. Těm, které jsou nejméně ze všeho schopné se bránit. Nemá smysl apelovat na tyto zloděje, nemá smysl dovolávat se jejich svědomí. Víme, že žádné nemají. A nikdy neměli. A nikdy mít nebudou. Víme, že se dávno vydělili ze slušné společnosti. Víme také, že jim to těžko můžeme říci my, ale důrazně a tvrdě to musí udělat naše policie. Čím dříve to udělá, tím lépe pro nás všechny.

Jak na to odpověděly některé naše děti? Ne nářky, ne nadáváním, to by asi bylo to nejmenší, ale také nejméně platné. Odpověděly zcela jinak. Darem. Sbírkou na ty, které trpí nezaviněně. Na ty, které nesou následky devastace naší země v

nedávné minulosti. Na děti, které jsou léčeny na onkologické klinice v Praze Motole.

Třída 6. C základní školy ve Smiřicích sebrala a před Vánocemi odeslala 310,- Kčs na Konto dobré vůle do Prahy. Jejich jména sice nešla na obrazovkách našich televizorů při předvánočních adventních koncertech, ale dětská radost z pomoci nebyla proto menší. Je dobré vidět i to, že místo původní pětikoruny přinesly děti nakonec i desetikoruny a mnohé i dvacet korun. Je dobré vidět i to, že za těmito dětmi stojí zcela konkrétní rodiče, kteří svým působením otevírají dětská srdce dokořán.

A kladou tak ty nejlepší základy pro budoucnost nejen dětí svých, ale i dětí nás všech, naší společnosti.

A v tom je naše víra. Musí být. Není každý v našich Smiřicích pobertou, zlodějem, který myslí jen a jen na sebe. Jsou zde lidé, a je jich víc než těch prvních, kteří svým konáním směřují k budoucnosti, k příštím generacím, k vítězstvím humanity, lásky a dobra nad zlem. Díky Vám, děti. Díky Vám, dospělí.

(jm)

MOUDRÉ MYŠLENKY

- Štěstí je jediná věc, kterou můžeš rozdávat, aniž ji máš.
- Kdo chce rozmlouvat, nechť poslouchá.
- Nejraději zavíráme oči tam, kde bychom měli otevřít pusu.
- Křivé slovo a rovná dýka jsou stejně nebezpečné.
- Nevysvětluj holí, co jsi slovem nevysvětlil.

Následující článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána data narození a adresy dětí a přesná data sňatku a bydliště snoubenců.

Z MATRIKY MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Děti narozené od 16. listopadu 1992 do 28. února 1993
s trvalým bydlištěm ve Smiřicích a v Rodově:

Kusý Martin
Beránek Martin
Venderová Sabina
Jílková Karolína
Maticová Helena
Šťastný Bohuslav
Frdlíková Iveta
Ornstová Lucie

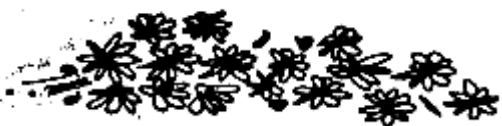

Z lásky přišly na svět, s láskou je vítáme.

Sňatky uzavřené v obřadní síni Městského úřadu ve Smiřicích
v období od 16. listopadu 1992 do 28. února 1993:

listopad 1992	Jan Krčmář
	Agnesa Csonková
	Pavel Škoda
	Eva Matysová
prosinec	Martin Hamáček
	Renata Potůčková
	Vladimír Javůrek
	Jana Madarászová
	Miroslav Kočíř
	Jiřina Hostačná
	Miroslav Frdlík
	Iveta Suchochlebová
leden 1993	Miloš Exnar
	Jitka Sixtová
	Pavel Kuchař
únor	Dagmar Sokolová
	Jaroslav Bělohoubek
	Jiřina Poláčková
	Karel Sita
	Iva Sitová
	Václav Jonáš
	Danka Predmeská
	Radek Šorban
	Hana Zaňková
	Jiří Satránský
	Jitka Jirková

A léta běží.

JUBILANTI z období od 16. listopadu 1992 do 28. února 1993:

90 let	Mencáková Marie	Smiřice, Brigádnická 226
85 let	Malá Marie	Smiřice, Govorova 574
	Keclíková Božena	Smiřice, Lidická 384
	Semrád Josef	Smiřice, Kpt. Jaroše 371
80 let	Sučíková Květoslava	Smiřice, Nývtova 251
	Krumpová Marie	Smiřice, Govorova 574
	Malík Rudolf	Smiřice, A. Malé 294

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI v období od 16. listopadu 1992 do 28. února 1993:

Krejčí Ladislav	Rodov 45	nar. 1904	zemřeli: 18. 11. 1992
Lupták Štefan	Smiřice 506	1927	19. 11. 1992
Charousek Josef	Smiřice 338	1925	19. 11. 1992
Racsáková Verona	Smiřice 573	1906	21. 11. 1992
Fumfera Jiří	Smiřice 157	1932	12. 12. 1992
Malíková Marta	Smiřice 294	1919	10. 1. 1993
Pleštil Ladislav	Smiřice 99	1922	14. 1. 1993
Břeňová Bohumila	Smiřice 575	1910	18. 1. 1993
Guzík Jan	Smiřice 568	1944	9. 2. 1993
Svatoň František	Smiřice 253	1909	22. 2. 1993
Luňáčková Marie	Smiřice 25	1907	26. 2. 1993
Kubálek Přemysl	Smiřice 191	1925	8. 2. 1993

Stanislava Klimešová, matrikářka

Všimli jste si, vážení čtenáři, že v uplynulém období odešlo z našich řad více občanů, než činil počet narozených dětí?! Za zmínku stojí i to, že v listopadu minulého roku zemřeli u nás během 4 dnů čtyři občané. Snad se počty zase postupně vyrovnají, protože v obřadní síni Městského úřadu ve Smiřicích byl uzavřen větší počet nových manželství.

S ANKETNÍM BLOKEM VE SMIŘICÍCH

Cítíte se bezpečni?

Víte, jak byste odpověděli na podobnou otázku vy? Pět dotázaných občanů odpovědělo v anketě podstatě shodně, že se cítí docela bezpečni – a to dokonce i v noci. Pochopitelně, i ve Smiřicích

se vyskytují krádeže. Dobrou službu zřejmě u nás vykonávají hlídky „černých šerifů“, s kterými se zatím možná málokdo potkal. Můžeme vám sdělit, že hlídky vykonávají službu dle jen jim známého plánu, který je zřejmě účinný. Často zjišťují v noci nezajištěná okna i dveře našich domů.

Tři Frantíkové

Žili, pili, byli mezi námi tři Frantíkové – smířičtí sedmilháři. Báječní chlapi, sportovci, Sokoláci – výborní společníci a vypravěči. Svá vyprávění si vždy trochu upravovali – to byla jejich věc. Bylo to ale moc hezké a zábavné. Tito tři sedmilháři – jinak se jim neřeklo – žili, pili a byli mezi námi – všichni jsme je měli upřímně rádi.

Nejprve o prvním Frantíkovi, který byl vysoký a urostlý – výborný hráč sokolské házené.

Hrával v útoku a byl to hotový tank. Zastavit jej, to se povedlo jen málokomu. Při posledním X. všesokolském sletu nás na ubytovně v Praze na Vyšehradu vzbudil po noční nácvičné ráno budíček. Všichni rozespalí koukáme, co se to přes noc stalo. Z našeho Františka se stal učiněný mouřenín. Všichni jsme na něj s překvapením zírali – my zírali a Franta zíral. Sáh si na obličej a strnul. Neznámý duch jej přes noc krásně namazal černým krémem – hlavně do uší krémem nešetřil. Frantík vyskočil, a kdyby se mu autor v tu chvíli dostal do rukou, zle by to s ním dopadlo. Až po letech to prasklo – dobrodincem byl další Frantík (III.).

Frantík III. byl drobný a štíhlý sportovec, který byl rovněž hráčem slavného sokolského družstva házené – býval i náčelníkem Sokola. Tento Frantík přišel jednou do mlýna. Tam byla také parta, která neměla daleko k nějakému „dobrodiní“. Zavolali Františka, že má nutný telefonní hovor. František přišel a přiložil si sluchátko k uchu. Protože špatně slyšel, poradil mu tatíček Tichý a stárek Valtr, aby si sluchátko přitiskl co nejvíce k uchu. Franta tiskl, tiskl přepoctivě a najednou to ucítil... Sluchátko někdo šikovně natřel kolomazí a František měl ucho plné kolomaze.

Zbývá prozradit něco o Frantíkovi II. Ten byl klidás, trochu více při těle, pilně chodil do Sokola – házenou nehrál – to by jaksí nešlo. O to více dovedl hrdlouhat. To se sedávalo po cvičení v hospodě u Andrejsků, popíjelo se dobré smířické pivečko a Frantíci nás bavili neuvěřitelnými historkami. Bylo nám všem tak nějak moc dobře. Byla to dobrá parta – veselá a vtipná. Nikoho nezarmoutila a neurazila – všechny mile pobavila.

A kdo byli ti báječní chlapi, na které si často vzpomenu? Byli to František Trmal, František Sláma a František Svatoň. S posledním z nich jsme se nedávno naposledy rozloučili. Všichni tito tři hoši již tam někde nahoře si o nás spolu vyprávějí nové neuvěřitelné historky. Pro nás zůstávají jen v krásných srdečných vzpomínkách – krásní Sokoláci – smířičtí sedmilháři.

Lt-

Praha 12. března 1993

Napsal nám pan starosta

ČISTÉ MĚSTO?

Cena ukládání odpadů je dvojitá. Bud platíme zdravím, svým – ale i zdravím svých bližních, nebo penězi. Občané jsou také dvojití. Jedni mají nádoby na odpad, druhí parazitují.

Odhlásili popelnice a ukládají odpad do městských košů. Šetří svou kapsu a nosí popel na břehy Labe, do košů v místním parku a volně po ulicích. Uvažují správně – materialisticky: „Dáš vzal nějakou čistotu, za vývoz jedné popelnice mám dvoje cigarety.“ Ti pořádní jako by nic neviděli. Neuvědomují si, že za lajdáctví ostatních platí oni sami. Že každá koruna, vynaložená na úklid města, nemůže být použita na jeho dostavbu. Je třeba si uvědomit, že lidská bezohlednost, pokud není včas omezena, roste a mohutní.

Přerod ušlápnutého člověka v občana je dlouhodobá záležitost. To ale neznamená, že si musíte nechat všechno líbit. Nenechte se tedy okrádat o zdraví a peníze těmi, kterým je kromě vlastní kapsy vše ostatní lhostejné.

Máte oči k vidění – dívejte se pozorně, kdo vás poškozují, abyste nakonec jen nezírali.

Za chvíli může krabice plná odpadu nalézt cestu i do vaší upravené zahrádky nebo před váš dům.

Chcete-li žít v čistotě a zdravěji, nedávejte darebákům místo, jinak brzy nebude místo pro poctivé a slušné.

Smiřice, 17. února 1993

Ing. Lubomír Kupka, starosta města Smiřice

NESOUHLASÍ S RUŠENÍM NĚKTERÝCH POLICEJNÍCH STANIC

Přednosta předal petici

Pokolikáté už bylo rozhodnuto zrušit policejní stanice (dříve okrsky VB) v menších městech a v obcích? Naposledy tento návrh vyslovil policejní prezident Ivan Vyleta. Podle tohoto návrhu by byly zrušeny ty stanice, ve kterých slouží méně než 30 policistů. To by znamenalo, že i Smiřice by přišly znovu o své policisty.

Náš pan starosta ing. Kupka vyslovil na adresu šéfa Policie České republiky kritická slova: „Myslím, že nebudu mluvit pouze za Smiřice, když řeknu, že nesouhlasíme s tím, aby se policie soustředila v důsledku tohoto „opatření“ na našem okrese pouze do jednoho místa, tj. do Hradce Králové. Potřebujeme policisty na našich ulicích – ne v autech, ne projíždějící, ale taktické – službu konající místní ochránci zákona. Jedině tak zaručíme pro naše občany odpovídající bezpečnost.“

Vystoupení našeho starosty vyvolalo souhlasnou reakci i ostatních starostů, které podpořil i ředitel Policie Hradec Králové pplk. JUDr. Ferdinand Žíla. Starostové Hradecka poslali své vyjádření branně-bezpečnostnímu výboru českého parlamentu a představitelům Svazu měst

a obcí. Přednosta Okresního úřadu v Hradci Králové ing. Jiří Vlček předal osobně písemnou petici na ministerstvu vnitra.

A jak všechno dopadlo?

POLICEJNÍ STANICE SE NERUŠÍ

Zvítězil zdravý rozum

Petice všech 95 starostů z našeho okresu upozornila branný a bezpečnostní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na nesmyslnost myšlenky o rušení policejních stanic v menších městech a obcích. Petice zároveň jednoznačně podpořila stávající uspořádání obvodních oddělení a potřebnost policistů přímo v terénu.

Do rukou přednosta Okresního úřadu v Hradci Králové ing. Jiřího Vlčka přišla odpověď. Předseda branného a bezpečnostního výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ing. Vladimír Šuman v něm sděluje, že za přítomnosti ministra vnitra ČR a policejního prezidenta výbor uvedenou problematiku projednal. Směrem k představitelům nejvyšších bezpečnostních složek byl zástupci výboru vyjádřen jednoznačný nesouhlas s uvažovaným záměrem o rušení policejních stanic s menším počtem policistů než je 30 osob.

TŘI KRÁLOVÉ ODJELI NA HLUBOKOU

Ozbrojený doprovod

Na hlavním oltáři smiřického kostela by měl být cenný obraz Petra Brandla „Klanění sv. tří králů“. Vzhledem k tomu, že v kostele stále ještě probíhají rozsáhlé restaurátorské práce, obraz byl z bezpečnostních důvodů ukryt na místech známých pouze zasvěceným osobám. Jak jsme již ve Zpravodaji psali, naposledy byl ukryt bezpečně v depozitu Investiční banky v Hradci Králové.

Po dohodě s Alšovou galerií na Hluboké bylo rozhodnuto, aby byl obraz převezen do expozice této galerie. Zabezpečení přepravy uměleckého díla mnohamiliónové hodnoty nebylo jednoduché – obraz je 5 metrů vysoký a 2,6 metrů široký.

Díky pochopení a iniciativě ředitele okresního ředitelství policie ČR JUDr. Žíly a jeho spolupracovníků se vzácný obraz vydal na cestu do jižních Čech s ozbrojenou asistencí. Vlastně je to tak správné – králové musí mít svou tělesnou stráž. Po Paříži, Montrealu a Praze uvidí obraz i návštěvníci Hluboké. Po dokončení rekonstrukcí v kostele se obraz vrátí zpět na hlavní oltář.

REKONSTRUKCE POKRAČUJE

Kostel by měl sloužit i jako koncertní síň

Rekonstrukce kostela pokračuje a jediné, co zpomaluje tempo těchto prací, je jako všude jinde nedostatek financí. Klenba kostela a fresky jsou již zrestaurovány. Zbývá dokončit opravu oltáře a vybudovat zázemí v podobě inženýrských sítí – elektroinstalace, sociální zařízení a šatny. Interiér kostela má totiž vzhledem k vynikající akustice sloužit i jako koncertní síň.

Opravy jsou zatím hrazeny z rozpočtu města. Částku 120 tisíc korun poskytla Smiřicím na tento účel Nadace Občanského fóra. Na dokončení celé rekonstrukce chybí ještě zhruba 10 miliónů korun... Neznáte movitého sponzora, který by byl ochoten věnovat peníze na záchranu této barokní památky?

Těší nás, že se objevují články o našem kostele v různých novinách i časopisech. Často jsou tam však uvedeny nepřesné údaje. Hradecký kurýr – Puls uvedl fotografii se zprávičkou, že krásné barokní tvary našeho kostela navrhl Giovanni Santini v letech 1696–1699. V našem Zpravodaji jsme již psali, že návrh na stavbu kostela vypracoval Kryštof Dientzenhofer.

INFORMACE, KTERÁ MÁ DEFINITIVNĚ PŘINÉST UKLIDNĚNÍ

Jaké doklady do ciziny

VÝCHODNÍ ČECHY: V nedávné době byla ve sdělovacích prostředcích zveřejněna zpráva o platnosti, označování a výměně cestovních pasů. Interpretace byla značně nepřesná, proto přinášíme následující podrobné vysvětlení.

Platné cestovní pasy se státním znakem ČSSR nebo ČSFR budou do ukončení platnosti platit i nadále. Přibližně od poloviny tohoto roku do konce roku 1994 se počítá s tím, že tyto cestovní pasy budou opatřovány názvem státu a znakem České republiky. Občanům bude poskytnuta dostatečně dlouhá doba k tomu, aby si uvedené označení cestovních pasů zajistili. Označení pasu provedou bezplatně útvary cizinecké policie a pasové služby příslušné k vydání cestovních dokladů (v zahraničí diplomatické mise a konzulární úřady) na základě žádosti podané na úředním tiskopisu a prokázání státního občanství České republiky.

S vydáváním nových cestovních pasů se počítá od 1. srpna 1993.

NEŽ JE STAČÍ ZPRACOVAT, „ZPRACUJE“ JE NĚKDO JINÝ

Trochu „silná“ zabíjačka

Silnice, lesík uprostřed polí vzdálených za vesnicí jménem Hubiles. A hned poblíž zastřešený objekt. Kolem vybetonovaná plocha a pár obřích kontejnerů. To všechno vzorně oplocené drátěným pletivem. Novým. Ještě nestačilo zrezivět. Na několika místech prostříhané a ze všech stran protkané dírami v plotě...

JAK TO JE S KAFILÉRIÍ V HUBILESE?

Chybí povolení k provozu

JABLONEČTÍ POLICISTÉ POTVRDILI DOMNĚNKU!

Stopa vede do Hubilesa

CAUSA KAFILÉRIE HUBILES MÁ DALŠÍ POKRAČOVÁNÍ

Trestní stíhání zahájeno

Malá vesnička Hubiles (vlastně osada Smržova), ležící na východ od Smiřic, se dostala na stránky novin i na televizní obrazovky. Zasloužila se o to „rasovna“. Pod Bílým kopcem nalevo od cesty do Hubilesa už dávno bydlíval v osamělém stavení muž, který míval na starosti likvidaci uhynulých zvířat. Říkalo se mu různě: pohodný, antoušek a nejčastěji ras. Jeho obydlí bylo proto „rasovna“. Ačkoliv pohodný vykonával záslužnou a nezáviděníhodnou práci, byl svým okolím velmi často opovrhován.

Minulá doba zlikvidovala prakticky všechny živnosti. Zrušila i živnost pohodného a pod Bílým kopcem se v drátěné ohradě objevil zastřešený objekt, který nesl označení kafilérie. Jak jinak – byl to jistě národní podnik.

Po listopadu 1989 i tento „podnik“ přechází do soukromých rukou a vznikla Asanace Žichlínek. Ze statků, zemědělských družstev i od soukromých zemědělců sem tato firma jako do meziskladu vozila uhynulá hospodářská zvířata. Zde pod Bílým kopcem je ukládala do velkých kontejnerů. Odtud byla uhynulá zvířata odvážena k dalšímu zpracování (na masokostní moučku = krmivo, v kosmetickém průmyslu). Až potud by bylo všechno v pořádku.

Oplocený areál začal mít nedovolené návštěvy. Pro maso si sem dírami v plotě chodili příslušníci romských rodin ze Smiřic, byla zde viděna auta z Prahy, Rychnova n. Kn., Dvora Králové i z Hradce Králové. Policistům ve Smiřicích přibyla další starost (ještě že je máme přímo zde!). Pro majitele Asanace Žichlínek těmito krádežemi sice vznikala zanedbatelná škoda, ale o to větší nebezpečí bylo v tom, aby se z tohoto zdroje nedostávalo závadné maso do veřejných stravovacích zařízení.

Nebylo to bezdůvodné podezření. Po odvysílání relace o situaci v Asanaci Žichlínek bylo na popud jednoho občana v Jablonci nad Nisou zjištěno, že zásluhou 30letého, už vícekrát trestaného Roma, se kradené maso z uhynulých zvířat dostalo až do tohoto města. Zde byly „zpracované“ půlky prasat použity ke konzumaci. Vyšetřením masa veterinárním ústavem bylo zjištěno, že požitím masa mohlo být vážně ohroženo zdraví zákazníků. Výsledky rozboru mízních uzlin nasvědčovaly tomu, že šlo o hnisavý proces, obsahující choroboplodné zárodky. Proto bylo zahájeno trestní stíhání ještě proti dalšímu Romovi z Albrechtic i proti majiteli restaurace Pražanka v Jablonci nad Nisou.

Kromě policie se o provoz Asanace Žichlínek zajímali i pracovníci referátu životního prostředí Okresního úřadu v Hradci Králové. Ti zjistili, že ani bývalá Kafilérie Hubíles a ani současná Asanace Žichlínek nemají právoplatné povolení k provozu podobného zařízení.

Jaký závěr? Firma Asanace Žichlínek bude muset legalizovat svůj provoz, aby byl v souladu s platnými předpisy. Bude muset být například vyřešena otázka vodního hospodářství (odběr vody a likvidace odpadních vod) a otázka nakládání se škodlivými látkami. Pro nás spotřebitele je důležité, aby se nemohlo opakovat rozkrádání masa z uhynulých zvířat a aby nemohlo dojít k jeho použití ve veřejné obchodní a stravovací síti!!!

Bude Zpravodaj ???

Je nutno přiznat, že počet zájemců o Zpravodaj se zmenšil. Odpadli prakticky úplně odběratelé z Holohlav (80 výtisků) a i z Rodova (asi 30 výtisků). Přece jen nejvíc zpráv ve Zpravodaji se dotýká smiřické problematiky.

Zpravodaj má zajištěn stálý odběr u těch, kteří si časopis předplácejí již dlouhou dobu. Dovídáme se, že jejich zájem o časopis stále ještě trvá – tito zájemci se často ptají, kdy už vyjde další číslo.

Horší to je s odběrem Zpravodaje ve volném prodeji. Odpadla dřívější prodejna papíru a hraček pod vedením paní Brzákové, kde se prodalo i více než 100 výtisků. Odpadla dřívější prodejna tabáku na hlavní ulici proti kinu, kde se prodávalo kolem 80 výtisků. Stálé změny ve smiřické obchodní síti neovlivňují negativně pouze prodej časopisů a novin (viz TABÁK, UNINO, MAGNET, ZELENINA, MLÉKÁRNA).

Dalším šokem pro odběratele Zpravodaje, kteří si jej nechávají posílat poštou, bylo zvýšení poštovného na 7,– Kč.

Proto se rozhodovalo co dál. Rozhodovala i městská rada. Zpravodaj bude vycházet i nadále za nezměněnou cenu 5,– Kč za jeden výtisk. Smiřickým zájemcům bude časopis doručován zdarma do domů školními dětmi nebo i zaměstnancem městského úřadu. Pro zájemce z Prahy bude asi zaveden levnější způsob doručení Zpravodaje než za 7,– Kč poštovného za jeden výtisk. V ostatních případech to bude obtížné a bude záležet na zájmu odběratelů.

Co doporučujeme zájemcům o Zpravodaj? Nezapomeňte a co nejdříve zaplaťte hotově (do konce dubna 1993) na Městském kulturním středisku paní Trávníkové potřebný obnos:

- 1) Zájemci ze Smiřic, Rodova a případně i z Holohlav (4x 5,– Kč) 20,– Kč
- 2) Zájemci z Prahy budou informováni o podmínkách odběru – základní cena 20,– Kč
- 3) Ostatní zájemci zaplatí (4 x 5,– Kč za Zpravodaj a 4x 7,– Kč poštovné) 48,– Kč

Pro ostatní zájemce bez předplatného sdělujeme, že Zpravodaj bude možno zakoupit v prodejně kuřiva a tiskovin U Jedličků. V letošním roce se počítá se čtyřmi výtisky (březen, červen, září, prosinec). V náplni Zpravodaje nedojde k žádným převratným změnám. Rádi přivítáme i vaše příspěvky – všechny podepsané uveřejníme (na vaše přání neuvedeme autora).

OBSAH

Symboly České republiky	2
Znak České republiky	3
O vzniku české hymny	5
Budoucnost a perspektivy zemního plynu	8
Zprávy městského zastupitelstva	10
Fakta o životním prostředí ve Smiřicích	11
Děti dětem	12
Společenská kronika	13
Tři smiřičtí Frantíkové	15
Napsal nám pan starosta	15
Rušení policejních stanic	16
Trochu „silná“ zabíjačka – causa kafilérie Hubíles	18
Ozbrojený doprovod smiřických Tří králů	17
Platnost cestovních dokladů	17
Bude vycházet Zpravodaj?	19

ZPRAVODAJ Smiřic a Rodova
Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák
Vychází nepravidelně 4x ročně.
Příspěvky zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích
Tiskne: AGRODAT Nové Město nad Cidlinou
Náklad 440 výtisků. Cena jednoho výtisku 5,– Kčs